

Список використаних джерел

1. Josh Bersin (2017) Catch the wave: The 21st-century career. Deloitte Review, issue 21. URL: <https://www2.deloitte.com/us/en/insights/deloitte-review/issue-21/changingnature-of-careers-in-21st-century.html>.
2. Hooley, T., Marriott, J., Watts, A.G. & Coiffait, L. (2012). *Careers 2020: Options for future careers work in English schools*. London: Pearson.

Фолькіна О. М.

Воронкова В.Г.

д.ф.н., професор

Інженерний інститут Запорізького національного
університету,
м. Запоріжжя

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА, ЯК НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що сучасні умови розвитку інформаційного суспільства в сучасному світі в якому відбуваються масштабні зміни середовища існування, антропогенного й техногенного впливів визначили абсолютно новий етап формування національної системи вищої освіти [1, с.15]. Реалії сьогодення, свідчать, що формування інформаційного суспільства вимагають змін та реформ в освітньому процесі.

Теоретичні основи розвитку суспільства досліджуються в працях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Серед українських дослідників значну роль відіграють: Б.Данилишин, С.Дорогунцов, В.Міщенко, Л.Шостак, В.Шевчук, З.Герасимчук, В.Прадун, Л.Мельник, Н.Гребенюк, О.Грянник, В.Феденко, В.Трегобчук та ін.

Аналіз останніх досліджень свідчить, що в Україні є необхідні передумови для формування розвитку як у сфері сучасної освіти так і в науково-освітній галузі в загалі. Досліджують дану проблематику в Україні такі видатні вчені, як: В. Андрущенко, В. Бакіров, В.Воронкова, І. Вакарчук, М. Згуровський, О. Іванов, В. Кремень, Д. Табачник та ін. Щодо дослідження розвитку науково-освітніх мереж, їх місце і роль у формування єдиного освітнього простору, то ці питання висвітлені в роботах О.Дем'янчука, М.Згуровський,

Н.Колісниченка, Ю.Якименка, Л.Товажнянського та ін.

Сучасна освіта з урахуванням особливостей формування інформаційного суспільства стала одним з пріоритетних напрямків при формуванні освітніх програм сучасних країн світу після оголошення Декади ООН «Освіта в інтересах сталого розвитку» на 2005-2014 роки. Тож, прискорюючи, впроваджуючи та використовуючи принципи освіти в контексті розвитку сучасного суспільства у 2005 році Європейська Економічна комісія (ЄЕК) ООН підготувала і прийняла Регіональну Стратегію з Освіти для розвитку сталого суспільства [6, с. 34]. Основною метою запропонованої стратегії є забезпечення всіх людей необхідними знаннями щодо сприяння сучасного сталому розвитку. Особливістю є те, що освіта в контексті сталого розвитку має забезпечити екологізацію свідомості людей і здатність вести узгоджений з принципами сучасного розвитку спосіб життя – бути більш інформованими, моральним і відповідальними.

Щодо Української Національної стратегії розвитку сучасної освіти на період до 2021 року, то одними із пріоритетних завдань є: удосконалення та розвиток сучасної освіти, з урахуванням усіх процесів які безпосередньо відбуваються в сучасному суспільстві, як в Україні так і світі взагалі. Модернізація освіти та удосконалення її рівня має бути спрямовано на забезпечення зростання добробуту населення та формування сучасного інформаційного суспільства. Якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства [4]. Також, Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 схвалена Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020». В основі даної Стратегії є впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі [7].

Реалії сьогодення свідчать, що освіта має бути відповідною не тільки культурним змінам території, епоховим соціальним викликам, але й індивідуальним схильностям окремого суб'єкта [2, с. 71]. Тож, роль освіти підвищується, детермінуючу роль, давно усвідомили країни, які вступили на шлях постіндустріальної цивілізації, епохи організаційних, діяльніших та інформаційних технологій, епохи технологічної культури, епохи дбайливого ставлення до довкілля та здоров'я людини. Новому пері-

оду розвитку людства має відповідати сучасно філософія інформаційної освіти, нові освітні системи, нові моделі навчання. Освіта в інтересах розвитку інформаційного суспільства широко визнається в усьому світі як невід'ємний елемент якісної освіти і ключового фактора досягнення стійкого розвитку. Також, зазначимо, що освіта є найбільш ефективним засобом підготовки людей до вирішення наростаючих проблем майбутнього і формування світу завтрашнього дня. Освіта також, є засобом підвищення життєвого рівня населення та розглядається як надія людства і найбільш ефективний засіб досягнення розвитку сучасного інформаційного суспільства.

Освіта має відігравати важливу роль у створенні гуманнішого світового порядку зі справедливим розподілом економічних благ та прихильною до людини політичною владою [3, с.54]. З іншого боку, європейський досвід переконливо свідчить, що чим вищим є рівень освіти населення, тим краще живуть люди, тим досконалішим є демократичні інститути. Але як зазначають деякі дослідники даної галузі, традиційна освіта неспроможна вчасно швидко реагувати на проблеми сьогодення задовольняючи потреби в інформатизації суспільства, оскільки:

- не досліджує та не пропонує шляхів вирішення проблем;
- здебільшого дисципліни відокремлені одна від одної і цей факт не дає змоги досліджувати системну картину світу;
- не вивчає проблем місцевого значення та не пропонує шляхів їх розв'язання;
- сучасне інформаційне суспільство розвивається дуже швидко і освітні програми не є актуальними [5, с. 57].

Також, зазначимо, що зміни в галузі освіти які відбуваються сьогодні, передбачають інтеграцію та координацію національних освітніх систем, тому особливої важливості набуває проблема стратегічної орієнтації та інтеграції національних систем освіти. Національна освіта повинна прагнути до збереження кращих традицій і стандартів класичної освіти, при цьому необхідно впровадження інновацій в вітчизняну освіту. Реформування освітньої системи має бути орієнтоване на вироблення моделі, що враховує як вітчизняний досвід, так і кращі досягнення світової освітньої практики. Потрібно змінювати, удосконалю-

вати, узагальнювати та уніфікувати принципи організації навчального процесу, технології опанування знань, типи взаємин між вчителем і учнем, викладачем і студентом тощо.

Список використаних джерел:

1. Воронкова В. Г. Формування інформаційного суспільства в Україні: виклик чи потреба часу? / Воронкова В.Г. // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2015. – Вип. № 60. – С. 13–24.
2. Воронкова В.Г. Формирование нового мировоззрения, нового человека, нового общества будущего / Воронкова В.Г. // Антропологічні виміри філософських досліджень, 2013.- вип. № 3. - С.69-80.
3. Крайнік О.М., Сергієнко Т.І. Теоретичні аспекти особливостей міжнародного співробітництва у галузі освіти в Україні / Крайнік О.М., Сергієнко Т.І. // Тези доповідей І Міжнародної науково-практичної конференції «Реалізація спільних міжнародних проектів та реформування відносин: наука, виробництво і ринок». Відповідальний за випуск П.О.Тесленко //Project, program, Portfolio Management – Одеса: Балан В.О., 2018. - № 1. - 116с.
4. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затримку складання Комплексної програми про реалізацію національних рівнів, присутніх на всесвітній світі, 2003 - 2015 рр». *Офіційний вісник України*, 18.
5. Проблеми сталого розвитку суспільства: погляд очима різних поколінь: монографія / [за заг. ред. О. Ю. Березіної, Ю. В. Ткаченко]; Національна мережа ВНЗ-партнерів спільного Проєкту ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду»; Черкаський державний технологічний університет. – Черкаси: Видавець Чабаненко Ю.А., 2016. – 714 с.
6. Стратегія ЄЕК ООН освіти для сталого розвитку: Пер. з англ. – Одеса: Екологія, 2005. – 44с.
7. Указ Президента України про стратегію сталого розвитку «Україна – 2020». (n.d.). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.